

↳ *Magyari Barna*

A tudat takarékon lobog

mikor problémák remekítik
egyre teljesebb e vad világ
káosz hever itt szerte mindig
zűrök mutatják a baj irányt

drágul minden csak a bér zuhan
rebbenti szárnyait a válság
embernyi tasakokban bú van
s jaj pásztorolja lelkünk álmát

a gond lazán ledobja övét
sztriptízel megannyi rossz dolog
nagy a hideg hízik a sötét
a tudat takarékon lobog

naponta foszlik emberségem
a jellem folyton koszolódik
a károkat szüntelen mérem
ösztön szállít a komor szóig

Lakatos István
Lencsílány

↳ *Kókai János*

Anyák napja

A szavalás után ott álltam anyám mellett.
Rajtam Miki egeres jelmez.
Abban szavaltam versemet az utolsó sorban.
A végén taps ébresztett,
mesefiguraként érkeztem anyámhoz.
Szoknyákat láttam mindenhol.
Ennyit egyszerre még sohasem. Anyák sorozatgyártásban.
Mindenki csomagolt, ajándékpapírok zizegtek,
csendespihenőben legyek az óvoda üvegén két álom közé zárva.
Anyám csak ült. Nem figyeltem arcát.
Tárgy, ami maradt belőle.
Nekem nem volt mit csomagolnom.
Néztem, játékok bújnak elő társaim kezéből.
Apró kis bűvészmutatványok.
És még a parkettre emlékszem, ahogy a fakó barna
az eldobott csomagolópapíroktól
lassan egészen szivárványszínű lett.